

Latest Twin Study Confirms Genetic Contribution To SSA Is Minor

Ultimul studiu pe gemeni confirmă că contribuția genetică la atracțiile homosexuale este minoră

N.E. Whitehead, Ph.D.

Studiile pe gemeni sunt favoritele mele datorită faptului că fac lumină în privința originii atracțiilor față de același sex. Cel mai nou studiu (Santtila et al., 2008) este de trei ori mai mare decât oricare dintre cele anterioare - de fapt, este mai mare decât toate cele anterioare puse la un loc. Vreo schimbare? Răspunsul scurt: NU. Se confirmă ceea ce se știa deja: factorii genetici sunt minori, factorii negenetici sunt majori. Cu alte cuvinte, reacțiile idiosincretice predomină.

Numele studiului era "Potentialul pentru un răspuns homosexual este prevalent și genetic". Aceasta îi transmite cititorului obișnuit că homosexualitatea este probabil ascunsă, dar foarte frecventă, și predominant genetică. Vom vedea însă că afirmația din titlu nu corespunde concluziilor studiului.

Acesta este cel de-al cincilea studiu sistematic pe gemeni, în încercarea de a analiza atracțiile homosexuale la bărbați și femei. Dintre cele patru studii anterioare, două s-au derulat în Australia (Buhrich, Bailey & Martin, 1991, Bailey, Dunne & Martin, 2000) și două în Statele Unite (Hershberger, 1997, Bearman & Bruckner, 2002).

Acesta vine din Finlanda. Folosind niște date foarte centralizate, tipice țărilor scandinave, autorii au creat un esantion aleatoriu mare de gemeni (6.001 de femei și 3.152 de bărbați) inițial pentru un studiu despre agresivitate. Având în vedere această limitare, au existat numai două întrebări despre atracțiile homosexuale: "Ce fel de contact homosexual ați avut în ultimul an?" și (în esență) "Dacă nu ar fi existat nici un pericol pentru dumneavoastră și cineva de același sex v-ar fi făcut avansuri, care ar fi fost șansele să acceptați?"

Înainte să mergem mai departe, să discutăm o mică problemă. Din nefericire, studii diferite folosesc măsuri diferite pentru atracțiile homosexuale. Unele întreabă despre numărul total de parteneri - acesta a întrebat numai despre frecvența contactelor din ultimul an. Alte studii întreabă despre frecvența fanteziilor homosexuale - acesta le-a cerut subiecților să-și imagineze (probabil pentru prima oară) cum ar fi o relație sexuală. Autorii numesc aceasta "homosexualitate potențială", însă noi am spune că acest indicator ar indica altceva decât atracții homosexuale.

Evident, sunt incluse și persoane bisexuale, spectrul fiind atât de larg încât aici s-ar putea testa mai degrabă noutatea, curiozitatea sau căutarea, nu orientarea sexuală. 32,8% dintre bărbați și 65,4% dintre femei au răspuns "da" la acea întrebare, spre deosebire de 3,1% bărbați și 1,2% femei care erau de fapt homosexuali/lesbiene active.

Rezultatele au fost:

	Genetică	Mediu comun	Mediu ne-comun
Activitate			
Bărbați	27% (2,7-38)	0% (0-18)	73% (62-85)

Femei 16% (8,3-24) 0% (0-3,6) 84% (76-91)

Potential

Bărbati 37% (12-47) 0% (0-19) 63% (53-73)

Femei 46% (32-52) 0% (0-11) 54% (48-60)

Tabelul 1. Influenta relativă a diferitelor factori, pe baza datelor lui Santtila și Sandnabba (2008). Intervalul de eroare din paranteze reprezintă intervalul de eroare de 95% (2 sigma).

Tabelul arată că efectele genetice sunt mai degrabă minore decât predominante și că factorii ne-comuni (factorii de mediu specifici individului) predomină. Dat fiind faptul că tendința metodologiei studiilor pe gemeni va fi aceea de a supraestima componenta genetică, trebuie să spunem (pe baza cifrelor reprezentând activitatea) că efectele genetice sunt reduse și să concluzionăm că titlul lucrării este unul înșelător. Chiar și acel 27% din tabelul de mai sus reprezintă un maxim și are doar efecte indirecte.

Cercetătorii studiilor pe gemeni lucrează de obicei, pe cât posibil, și cu rudele celor doi gemeni, întrucât aceste rude sunt înrudite genetic în același grad ca și gemenii fraternali. Această comparație între gemeni și rude este foarte interesantă întrucât ea testează existența unui posibil mediu special al gemenilor. În cazul de față, rudele au fost testate alături de gemenii identici și de cei fraternali, iar rezultatele nu au avut sens, în sensul că nu s-au obținut rezultate compatibile cu nici o ipoteză plauzibilă privind influența genetică asupra atracțiilor homosexuale. Deși autorii nu specifică în ce anume a constat problema, aceasta trebuie să fi fost una serioasă ("...încercările de a combina datele univariate și bivariate pentru familii lărgite au esuat...") De obicei, acest lucru constituie un motiv suficient pentru a anula studiul, dar aici autorii, într-un mod incredibil, pur și simplu au ignorat rudele pe tot parcursul studiului și au lucrat numai cu gemenii.

Ca de obicei la asemenea studii, mediul familial ("mediul comun") a fost egal cu zero, dar iarăși afirm că există mulți factori familiali ascunși în "mediul ne-comun", foarte specifici pentru fiecare persoană.

După calculele mele, rezultatele reafirmă concluzia studiilor anterioare. Aceea că dacă unul dintre cei doi gemeni identici, bărbat sau femeie, are atracții homosexuale, șansele ca și celălalt să aibă așa ceva sunt de numai 10%, cu alte cuvinte *de obicei gemenii identici sunt diferiți în ceea ce privește atracțiile homosexuale*.

În ciuda criticilor mele, studiul are și puncte forte. Esanționul de lucru este probabil cel mai obiectiv de până acum. Autorii cred că teoriile despre influențele hormonale intrauterine nu sunt valabile, întrucât ele ar trebui să conducă la o mai mare similitudine între gemenii identici, nu la una mai mică, așa cum vedem mai sus. Erorile finale sunt mai mici decât în studiile anterioare. De asemenea, vedem o continuare a trendului deja stabilit: cu cât e mai amplu și mai bine conceput studiul, cu atât sunt mai mici influențele genetice detectate asupra atracțiilor homosexuale.

Până una alta, vom continua să afirmăm că efectele geneticii asupra atracțiilor homosexuale sunt minore, în timp ce predominanți sunt alți factori, de natură individuală.

Bibliografie

Bailey, J.M., Dunne, M.P., & Martin, N.G. (2000). Genetic and Environmental influences on sexual orientation and its correlates in an Australian twin sample. *Journal of Personality and Social Psychology*, 78, 524-536.

Bearman, P.S., & Bruckner, H. (2002). Opposite-sex twins and adolescent same-sex attraction. *American Journal of Sociology*, 107, 1179-1205.

Buhrich, N., Bailey, J.M., & Martin, N.G. (1991). Sexual orientation, sexual identity, and sex-dimorphic behaviors in male twins. *Behavior Genetics*, 21, 75-96.

Hershberger, S.L. (1997). A twin registry study of male and female sexual orientation. *Journal of Sex Research*, 34, 212-222.

Santtila, P., Sandnabba, N.K., Harlaar, N., Varjonen, M., Alanko, K., & von der Pahlen, B. (2008). Potential for homosexual response is prevalent and genetic. *Biological Psychology*, 77(1), 102-105.